

[Krag.]

Planer og Opstillingen af deres Resultater, som var nødvendig, hvis man skulde bygge derpaa.

Men dertil kommer, at man maa spørge: Hvis er disse Planer? Man opholdt sig gerne ved dem under Valgkampagnen, men hvem staar bag dem? Er det Regeringen, eller er det den hensovede Landbokommissions Flertal? Vi ved det ikke, men vi forlanger at faa det at vide, og vi vil ogsaa gerne vide, om disse Planer, og netop disse Planer, som man stak ud før Valget, nu vil blive fremsat i Lovforslags Form. Jeg synes oprigtig talt, man har Pligt dertil, for det kan vel ikke være Meningen, at man før Valget vilde angive Planer, som man efter Valget vil løbe fra. Derfor haaber jeg, at vi under denne Finanslovdebat kan faa Svar paa det Spørgsmaal, jeg her har stillet, men jeg erindrer jo om, at alle vore Forsøg paa gennem Aarene at naa til en varig Lettelse af Landbrugets Ejendomsskatter er faldet til Jorden. Alle vore Forslag er blevet haanligt afvist, og da hørte vi ikke noget om, at den højtærede Statsminister var af den Opfattelse, at saaledes som Ejendomsbeskatningen var udformet her i Landet, betød den en overordentlig Uretfærdighed over for det danske Landbrug. Det blev den Gang fortiet.

Det havde været interessant, om den højtærede Statsminister, da den højtærede Indenrigsminister i Samlingen 1931—32 pure og blankt afviste vore Forslag, havde staaet op her og sagt: Ja, men den Ejendomsbeskatning, som vi er naaet til gennem de sidste 15 Aar, den er nu Udtryk for en urimelig Ulighed og Uretfærdighed over for det danske Landbrug. Saa kunde det være, vi havde haft lettere, end vi havde, ved at faa den højtærede Indenrigsminister i Tale. Da glemte den højtærede Statsminister at melde sig, og derfor spørger jeg: Staar vi nu over for en ændret Mentalitet over for disse Krav, og i det hele taget, hvorledes ser Regeringen paa hele det almindelige Skatteproblem Kommunerne imellem? For det er jo ikke nok, at man lader de bedst administrerede Kommuner betale for de daarligst administrerede og derigennem søger tilvejebragt en Udjævning af Byrderne. Man maa ogsaa sikre sig mod, at dette ikke resulterer i en almindelig Stigning af Udgifterne rundt om i Kommunerne, fordi de, der hidtil har sparet, siger som saa: det er ikke til nogen Nytte, for vi skal alligevel af med Pengene, som er brugt dér, hvor man flotter sig.

Se, det Spørgsmaal rækker videre end de Planer, som kom frem i Landbokommissionen. Her spørger jeg om Regeringens Stilling til hele det store Problem, der til syvende og sidst knytter sig til Forholdet mellem Land og By, mellem Provinsby og Hovedstad, og her bliver jo et Spørgsmaal for den nye Trafikminister at tage op til Prøvelse, nemlig det Havnespørgsmaal med Hensyn til Takster og Besejlingsvilkår, som omfattes med saa stor og berettiget Interesse rundt om i mange af Danmarks Havnebyer, men som den højtærede Trafikministers Formand ikke har været at faa i Tale for. Der er ogsaa hele det Skatteproblem, som berører de kooperative Omsætningsvirksomheder i Sammenligning med Handelsstanden i øvrigt. Her er en hel Række af Spørgsmaal, som det er nødvendigt at faa undersøgt, og jeg spørger derfor den høje Regering, om den har taget Stilling eller vil tage Stilling til disse Spørgsmaal, og udbeder mig Svar derpaa. Men, som sagt, jeg maa gaa ud fra, at disse Skitser fra Landbokommissionen vil komme frem i Lovforslags Form, for hvis det ikke sker, er det utilbørligt, at man før Valget og i Aabningstalen paa den Maade, som Statsministeren har gjort det, har holdt disse Fata Morgana op for Befolkningen.

Man giver det ogsaa i Aabningstalen Udseende af, at man fuldt ud erkender Landbrugets Betydning som Hovederhvervet her i Landet. Selv om det fra visse Kredse i den senere Tid er blevet bestridt, fremgaar det dog af Aabningstalen, at den højtærede Statsminister værdsætter Landbrugets Betydning i vor Økonomi, og selv om den højtærede Statsminister i Forsommeren udtalte i Aalborg, at Landbruget havde faaet sin Samfundshjælp, saa maa jeg dog gaa ud fra, at der, hvis man kan stole paa den højtærede Statsministers Ord, vil være et aabent Øre for saadanne Ændringer i Landbrugets Forhold, der kan tjene til at udligne den dybe Forskel, der har udviklet sig mellem Landbrugets Indtjeningsmuligheder og andre Erhvervs. Men i denne Forbindelse er det ejendommeligt at lægge Mærke til, at den højtærede Statsminister for ikke saa længe siden holdt Aabningstalen ved Landarbejderforbundets Kongres, den Kongres, som endte med Vedtagelse af en Resolution, hvori det kræves, at Samfundets Støtteforanstaltninger til Landbruget kun maa gennemføres sideordnet med, at rimelige Løn- og Arbejdsbetingelser sikres Landarbejderne, saaledes at saadanne Støtteforanstaltninger ikke yderligere stabiliserer, eventuelt forøger